

Van couveuse tot crematorium

DANSTHEATER Peeping Tom toont de cirkel van het leven in een bevreedend, maar intrigerend dansspektakel.

Moeder Van: Peeping Tom Met: 16 en 17/11 in KVS (uitverkocht), 15-17/12 in deSingel, 20/12 in Genk, 11/4 in Brugge.

★★★★★

Een moeder kan nieuw leven geven, maar wanneer ze sterft, blijven haar kinderen ontheemd achter. Dat is het uitgangspunt van *Moeder*, de nieuwe danstheatervoorstelling van het Brusselse gezelschap Peeping Tom. Regisseuse Gabriela Carrizo confronteert hier twee verhaallijnen met elkaar: een jonge vrouw bevalt van een dochtertje, terwijl haar man zijn moeder verliest. Een klassieke vertelling over de cirkel van het leven moet je echter niet verwachten. Zoals steeds in het absurde universum van Peeping Tom worden onderbewuste angsten en demonen op een groteske manier uitgespit. Bloedende schilderijen, ontploffende koffieapparaten en versteende mensen in een museum der herinneringen: het kan allemaal. Wat het vertelt over moederschap? Geen idee, maar fascinerend is het wel.

Moeder is het tweede deel uit een familietrilogie. Choreografen Franck Chartier en Gabriela Carrizo maken in 2018 het slotluik *Kinderen*, maar voor het zo ver is splitsen ze zich even op. Chartier creëerde twee jaar geleden *Vader*, een luchtige voorstelling over ouderdom in een rusthuis en liefde op leeftijd. Interessant om de verschillen te zien met *Moeder*, waarin Carrizo de beslissingen nam. *Vader* was een verhalende, spectaculaire en toegankelijke productie zonder veel scherpe randen. Deze opvolger durft een meer ingetogen, associatieve en donkere kant van Peeping Tom te tonen. Het spektakel heeft plaatsgemaakt voor suspense, de humor voor bevreedende horror.

Oorstrelend

Zoals steeds bij Peeping Tom zijn de beelden om door een ringetje te halen. Vooral enkele eenvoudige scènes treffen raak. De couveuse waarin het kind ligt, doet even later dienst als opbergkast voor het dode lichaam van de moeder – alsof de zoon haar op sterk water wil bewaren voor de eeuwigheid. En het luikje in de muur van het decor is geen vondelingenschuif, maar wel een doodlopend straatje richting de oven van het crematorium. Slik.

Moeder is ook een streling voor het oor. In veel scènes wordt het geluid live gemaakt via *bruitage*. Een elastiekje wordt een hartslag en getokkel in een emmer water doet ons geloven dat de hele scène onder water staat. We herkennen ook flarden uit ‘Gloria’, ‘Miserere’ en ‘Erbarme dich’; klassieke nummers die vermengd worden met de indrukwekkende soundscape.

Toch overtuigt *Moeder* niet helemaal. Het stuk is voor Peeping Tom aan de korte kant (een uur), waardoor niet alle personages en verhaallijnen even boeiend zijn uitgewerkt. Na een uur is de beeldenstroom plots voorbij en blijven er nog heel wat losse eindjes achter. *Moeder* is misschien niet de beste productie van Peeping Tom, maar wel de meest intrigerende.

FILIP TIELENS
